[1]धायकः-यिका, [2]धापकः-पिका, [3]धित्सकः-त्सिका, [4]देधीयकः-यिका ;
[5]प्रणिधाता-त्री, धापयिता-त्री, धित्सिता-त्री, देधीयिता-त्री ;
[6]प्रणिधयन्-न्ती, [7]धापयन्-न्ती, धित्सन्-न्ती ; —
प्रणिधास्यन्-न्ती-ती, धापयिष्यन्-न्ती-ती, धित्सिष्यन्-न्ती-ती ; —
— धापयमानः, धापयिष्यमाणः, — देधीयमानः, देधीयिष्यमाणः ;
[8]धाः-धौ-धाः ; — — —
[9]धीतम्-धीतः-धीतवान्, धापितः, धित्सितः, देधीयितः-तवान् ;
[10]उद्धयः[A]-धयः, [11]नासिकन्धयः-[B]स्तनन्धयः, स्तनन्धयी, [12]नाडिन्धयः-

---

1. 'आदेच उपदेशेऽशिति' (6-1-45) इत्यात्त्वे, 'आतो युक् चिण्कृतोः' (7-3-33) इति युगागमः। एवं घञि णमुल्यपि ज्ञेयम्।
2. ण्यन्ते सर्वत्र आत्त्वे, आदन्तलक्षणः पुगागमो ज्ञेयः।
3. धारूपत्वेनास्य घुसंज्ञकत्वात्, 'सनि मीमाघु—' (7-4-54) इत्यादिना इस्. 'अत्र लोपोऽभ्यासस्य' (7-4-58) इत्यभ्यासलोपः। 'सः स्यार्धधातुके' (7-4-49) इति तकारः। एवं सन्नन्ते सर्वत्र प्रक्रिया।
4. यङन्ते सर्वत्र, 'घुमास्था—' (6-4-66) इत्यादिना ईत्वे, अभ्यासे गुणः।
5. 'नेर्गदनदपतपदघु—' (8-4-17) इत्यादिना नेर्णत्वम्।
6. शतरि, 'एचोऽयवायावः' (6-1-78) इत्ययादेशः।
7. 'न पादम्याङ्—' (1-3-89) इत्यत्र, 'घेट उपसंख्यानम्' (वा. 1-3-89) इति वचनात् उभयपदित्वमस्य; तेन ण्यन्तात् शतृशानचौ।
8. क्विपि, आत्त्वे रूपमेवम्।
9. निष्ठायाम्, 'घुमास्था—' (6-4-66) इति ईत्त्वे, रूपम्। एवम्, क्त्वाप्रभृतिष्वपि ज्ञेयम्।
10. सोपसृष्टात्, निरुपसृष्टादपि, 'पाघ्राध्मा घेट्दृशः शः' (3-1-137) इति शप्रत्यये, शित्त्वेन सार्वधातुकत्वात् शप्प्रत्यये, पररूपे, अयादेशे च रूपमेवम्। केचित्तु निरुपसृष्टादेवायं प्रत्यय इति साधयन्ति।
11. 'नासिकास्तनयोर्ध्मा घेटोः' (3-2-29) इति खश्प्रत्ययः। 'खित्यनव्ययस्य' (6-3-66) इति ह्रस्वः, 'अरुर्द्विषदजन्तस्य—' (6-3-67) इति मुम्। घेटश्चित्त्वात् अवयवेऽचरितार्थस्य टित्करणस्य समुदाय उपयोगात् स्त्रियां ङीप्।
12. 'नाडीमुष्ट्योश्च' (3-2-30) इति खश्। पूर्ववत् मुम्।

A. 'ध्वनीनामुद्धमैरेभिर्मभूनामुद्धयैर्मृशम्।' भ. का. 6. 78.
B. 'सत्त्वमेजयसिंहाढ्यान् स्तनन्धयसमत्विषौ।' भ. का. 6. 95.